

տուն կերպով պարզեց իր դրոշակը և իբրև դեմք ընդունեց այն սկզբունքը՝ «Թէ արտաքին Հայաստանացի եկեղեցւոյ չիւր փրկութիւն», ընդունելով եկեղեցին միակ ֆակտոր ազգային եկեղեցւոյնութեան և հոգևոր-մատուր-բարոյական անկախութեան, այդ ժամանակ միայն առաջադիմականները հետացան և հանդես եկաւ «Մշակը» իր նոր ազգային-առաջադիմական ուղի-ղութեամբ։

Եւ սակայն, ի պատիւ նորոգ հան-գուցեալ Պետրոս Սիմոնեանի, որի մանկամբ կարելի էր անհետանում է «մեղուական» ուղիղութեան մոհե-կանը, պէտք է արձանագրել, որ նա եղաւ համոզված գործիչ, և մասնաւոր պէտք է ընդգծել նրա բարոյական մի մեծ արժանիքը—անշարժաբարութիւնը։ Նա, չը նայելով որ ինքն միջոցներ տէր չէր, բայց իր ունեցած սուղ միջ-ջոցներն ևս բաժանում էր իր կարօտ ընկերներին հետ, օգնում էր շատերին, իրան դիմողներին, և զարմանալի ժող-կալ սակաւագէտ կենսի էր վարում։

Հ. Ա.

ԹԱՄԱՐԱ ՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԻ ԹԱՂԱՌԸ

Երէկ, հինգշաբթի, յունվարի 20-ին տեղի ունեցաւ մատաղաւան օրիորդ Թամարա Աւետիսեան Ղազարեանի յուղարկատուութիւնը և թաղորդ տոնական դամբարա-նում, վաղեմի մայր-եկեղեցու բակում շին-ված Ղազարեան թանգարանի ստորին յար-կում, իր հօր և մօր շիրիմներ մէջտեղ։

Նախորդ երեկոյեան, ժամը 6-ին, հան-գուցեալ Աւետիս Ղազարեանի ընկալա-նում կատարվեց հոգեհանգիստ վաղաթա-նամ օրիորդի համար, ներկայութեամբ ազ-գականների և յիշատակի յարգողների։ Շո-գեհանգիստի ներկայ էին նաև եփնդի սըր-բազան, Մեարոյ սրբազան, Թիւրքիայի հա-յութեան կողմից ներկայացուցիչ նշանա-կւած Հ. Առաքելեան և բազմաթիւ դարա-բազցիներ։

Մարմինը Մօսկվայից հասաւ Թիֆլիս և-րիկ առաւօտեան շատ վաղ։ Կայարանից փոխադրվելով տուն, այդտեղից ժամը 10-ին սկսվեց յուղարկատուութիւնը դէպի վաղե-մայր-եկեղեցին։ Դազարի վրա միայն երկու պսակ էր դրված՝ հանգուցեալի հօբեղորո-րդի՝ Պաւլէ Սոխիովիչի Ղազարեանի և քեռի՝ Մնացական Խոնոնցի կողմից, յայտարար-ված էր, որ ուրիշ պսակներ չը դրվին։

Պատարագին էր Թիֆլիսի թեմի կառա-վարչի եփնդի սրբազանը Պատարագին եր-գում էր Ներսիսեան դպրոցի երեցելի խում-բու Պատարագի լիազոր տեսչի լիազոր տեսչի Սուրենեան արքեպիսկոպոսը հետագործ յանձնարարել էր ինչի իր ներկայացուցիչը թաղման ժամանակ։

Իր համառօտ, բայց մտածված քարոզի մէջ Մեարոյ եպիսկոպոսը առանձնապէս շեշտեց Ղազարեանի բարեգործութեան այն բնորոշ յատկութիւնը, որ նա, նախ իբրև հայ և ապա իբրև քրիստոնէայ հասկացել էր այն ճշմարտութիւնը, որ բարեգործու-թիւնը չը պէտք է կատարել ի ցոյց մարդկան, այլ իրականապէս, այն է օգնելով մերձա-ւորին, նրան, որ ամենից մեծ կարգին ունի։ Եւ Աւետիք Ղազարեանը իր գործունէութիւ-նը կապեց այն երկրի հայ ժողովրդին, որ ամենից շատ կարիք ունի բարեգործութեան։ Եկեղեցուց դուրս, երբ քաղաքը հանգիստ տուին եկեղեցու բակում, մի դամբարանական խօսեց Հ. Առաքելեան, որ կարդալով Կ. Պոլ-սի հայոց պատրիարք Դուռեան սրբազանի

հեռագիրը (տես «Մշակ» № 10), թարգման հանդիսացաւ Թիւրքիայի հայութեան երակա-տագիտական զգացմանց առ հանգուցեալ Աւ-ետիք Ղազարեանի և ցաւակցութիւն յայտ-նեց նրա զուտթրամադարյի մահվան առիթով։ Ծառախօսը առանձնապէս կանգ առաւ այն կէտի վրա, որ իսկական մարգարէն, հայրենասէր է և ազգասէր։ միայն ճշը-մարիտ հայրենասէրը, որպիսին հանդիսա-ցաւ Աւետիք Ղազարեանը, ճշմարիտ մար-գասէր կարող է լինել։ Իր ճառի վերջում Առաքելեան ասաց, որ հանգուցեալ Աւետիքը Անուշ և Թամարա Ղազարեանների հոգե-ները յաւիտենականութեան ծոցից, երկըն-քից պէտք է փառաւորվեն, երբ տեսնեն ի-րանց կտակը իրազործված և Հայաստանի մանուկները օրհնելի իրանց յիշատակը։

Թաղումը վերջացաւ ժամը 2-ին և դե-ռափթիթ Թամարայի մարմինը ամփոփվեց հօր և մօր գերեզմաններ մէջտեղ։

ՌԻՄ ՂԱՄԱՐ Ե ԹԻՖԼԻՍԻՄ ՄԹԵՆԻՔԻՆԻ ՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԻ

Ծարաթ չէ անցնում, որ լրագրներում չը հրատարակվեն այս կամ այն միջոցի վե-րաբերեալ մեր քաղաքային վարչութեան կողմից նշանակած սակագները։ Սակայն հա-շիւ է տալիս իրան արդեօք քաղաքային վարչութիւնը թէ ինչու և մանաւանդ ու՞մ համար են նշանակվում այդ սակագները։ Եթէ դրանք միմիայն պ. պ. քաղաքացիին, քաղաքային վարչութեան անդամներին և զանազան բարձրատիման պետական ծա-ռայողներին համար են, կարծում ենք, որ բոլորովին աւելորդ է իսկ եթէ նշանակված սակագները սովորական մահկանացուների համար են, այն ժամանակ քաղաքային վար-չութիւնը պարտաւոր է միջոցներ ձեռե-րանել, որպէսզի միջերախմանները չը հա-մարձակվեն, դեցուք ֆունտը 14 կօպ, նշա-նակված մի համար 20 կօպ, վերջինը։

Թող քաղաքային վարչութիւնը չափ մեղ, թէ քաղաքացիք իրանք էլ պէտք է օգնու-թեան զան վարչութեանը, իր որոշումները կատարել տալու գործում և պէտք է ամեն մի զանցառութեան դէպքում արձանագրու-թիւն կազմել տան։ Ծառ սիրուն, սակայն զգալի մարդը ինչպէս կարող է քանի գործը թողնել և ժամերով ոտիկանակա-ն պաշտօնեայ զանից, արձանագրութիւն կազ-մել տալու համար։

Եթէ քաղաքային վարչութիւնը սակագնե-րը ճիշդ որ նշանակում է բոլոր քաղաքա-ցիներին, այլ ոչ մի բուն արտօնանքի համար, այն ժամանակ նա պարտաւոր է քաղաքի այն կենտրոններում, ուր միջեր-ներ են վստահվում, նամանաւանդ ամենա-աւելի մեծ թիւով ոտիկանակա-ն պաշտօ-նեաներ պահել, որպէսզի հարկ եղած դէպ-քում մարդիկ կարողանան նրանց օգնու-թեանը դիմել։

Գաղաքացի

ԲԱՂՈՒԹԻՒՆԻ ԿԵՆՏՐՈՆ

Բազու, 13 յունվարի

Տօները անցան շատ օրհնական կերպով, ոչ մի թիւրբանգութիւն, անկարգութիւն տեղի չունեցաւ։ Մնացեալ տօներին, (դեկտ. 25-ից 28-ը) կառավարութեան կարգա-դրութեամբ, բոլոր գինեաները փակված էին և ոտիկանութիւնը խիստ պատասխա-հատութեամբ հսկում էր օրիվանդներին։ Նոյն էր և Մկրտումեան—Ջրօրհնաց տօ-նին, որի պատճառով սովորական տարիներ իր փողոցային հարեցողութիւնները, կոիւ-ները ու արվուկները տեղի չունեցան։ Իսկ Նոր-Տարու գիշերը, որ առանց հազարաւոր

ատրճանակների, հրացանների և զանազան պայթուցիկ նիւթերի պայթուցիկներ Նոր-Տարի չէր լինի, այս անգամ ոչ մի ձայն, ոչ մի ծպուտ, կարծես Բազուն փրկվել էր, արքայութեան վայր էր եղել։

Նոր-Տարի երեկոյեանը, Բազուն, բացի քրիստոնէականից, որոնց կատարները տա-քանալուց յետոյ, հին տարու սկսում են գնդակահարել, մահմէդականները նոյնպէս դէպքից օգտվելով սկսում էին ատրճանակ-ներին, հրացաններից կրակել և այդպիսով փորձել իրանց հրազենները Բայց վերջին երկու Նոր-Տարին քաղաքացայտ Մարտինօ-վը, շատ սպանիչ սովորութիւններին հետ, վերջ գրեց հասարակութեան հան-գիստը խանդավոր այդպիսի սովորու-թեան ևս, որ Նոր-Տարի գիշերը մարդ թէ կին կարողանան ազատ, առանց սարսափի անց ու դարձ անել փողոցներով ու ազատ շրջել։

Վերջին ժամանակներս, երբ Մարտինօվը միջին Պետերբուրգ, ուր երկար մնաց և լուր տարածվեց (մայրաքաղաքի թերթի-րից) թէ փոխադրվելու է Օդեսսայ, կարծես հազուի բնակիչներին, մանաւանդ նրա հան-գիստ անհամեմատ մեծամասնութեան, սղի մէջ զբոսն ուր էլ գնում էէր, ում հետ խօսում էէր քաղաքացիներ յետ չը դառնա-լու մասին էին խօսում։ Սակայն երբ վեր-ջին օրերս վերադարձաւ, կարծես թէ բա-զուցից արտա շունչ քաշեցին։ Սակայն այս մի քանի օր էր որ դարձաւ լուր է պատմում, իբր թէ պիտի գնա Թիֆլիս և նոր հրահանգ ստանալ Փոխադրայից։ Այդ լուրը դարձաւ սկսել է տրամոյցնել ժողո-րդին, որ կարծում են, թէ եթէ քաղաքա-պետ Մարտինօվը թողնէ Բազուն պաշտօ-նապէս, քաղաքը պիտի ենթակայ լինի ան-ցեալ տարիների ստիկաններին, սարսափ-ներին և սպանութիւններին։

Հասարակութիւնը այդ մտածելու իրա-ւունք ունի, որովհետեւ Մարտինօվը Բա-զու մտնելուց և պաշտօնը ստանձնելուց յե-տոյ, ամենակարճ ժամանակում, սարսափա-հար Բազուն ազատ շունչ քաշել սկսեց։

Բազու վերջին 35 տարեկան ընթացքում երեք պաշտօնեայ է եկած, որոնց անունը վաղ է հասարակութեան սրտում, առանց սկսել և կրօնի խորութեան Առաջինը ընդ-հանուր ոտիկանապետ իշխ. Վալկոնսկին էր, որը պաշտօնի կրիչը 1898 թ. և վերջ տունց Բազուի առաջակութիւններին, սպա-նութիւններին, այնպէս, որ շատերը խա-նութիւններ դնեցին բաց էին քննում։ Երկ-րորդը քաղաքագուկ Ա. Նովիկովն էր, որը քաղաքի շահերը այնքան խնայեց, որ քա-ղաքացիք կարճ ժամանակի ընթացքում իս-մաւորութեանը քաղաքացիները և շատ բազ-դանդեր քաղաքացիներ, որոնք ինքնակոչ կերպով տէր էին դարձել քաղաքին և դժ-բաղդութեան դուռը հասցրին։

Երրորդը ներկայ քաղապետ Մարտինօվն էր, որի գործունէութիւնը, անհատութիւնը և անկաշառ լինելը ու արդարութիւնը հան-րածասով է։ Գաղաքացիք բարձր էր համա-րին միջոցների վաւեր, քան թէ նրա հե-ռանալը։

Բայց մենք կարծում ենք, որ կովկասեան բարձր իշխանութիւնը չի զբիւլ բազուցի-ներին իրանց միակ միջթարութիւնից և քաղաքացիներին կը թողնէ իր պաշտօ-նում։

Ծառերը դիմում են ինձ և խնդրում, թէ ինչ տեղ մնաց Շուշի-Եւլալի երկաթուղու կառուցման հարցը, որի կառուցումը իր վրա է վերցրել Մ. Մ. Մարտինեաները։

Այդ դիմումները, ըստ երևոյթին, անում են նրա համար, որ երկար ժամանակ է այդ

հարցի առիթով լրագրներում ոչինչ լոյս չէ տեսնում, ուստի, թէեւ վաղաժամ, ևս աշխատում եմ ժամանակաւորապէս բաւա-րարութեան տալ ընդհանրապէս շուշիցիներ-ին, իսկ մասնաւորապէս ինձ դիմողներին և անցյալ քննողներին։

1) Անցեալ ամիս, դեկտեմբերի 23-ին, եր-կաթուղու վերջին պրօէկտը անել է նախ միջնորդների խորհրդից։

2) Անցել է նաև ֆինանսների միջնորդի համաձայնութեան ըովից։

3) Այժմ, ներկայումս, գործը գտնվում է երկաթուղային վարչութեան գլխաւոր ա-տեսնում, որի վաւերացումից յետոյ Մ. Մարտինեան ճանապարհների հաղորդա-ցութեան վարչութեան ներկայացուցիչնե-րից մէկի հետ կը գայ նախ Բազու, ապա Եւլալի-Շուշի ու այդքանով էլ կը վերջնաւա-սան ինչի իսկ պահան սկիզբներին կը սկսվի գծի կառուցումը։

Աւելորդ չեմ համարում «Մշակը» ընթեր-ցողներին յայտնել և այն, որ Մ. Մարտի-նեանը անա երեք ամիս է, ինչ գտնվում է Պետերբուրգում։ Ջորճիսեայ տօներին էլ այնտեղ է մնացել։ Նա կը վերադառնայ երբ ամեն ինչ կը վերջանալ։ Իսկ այս տեղեկութիւնը ևս քաշել եմ պաշտօնա-կան աղբիւրից, որին պէտք է հաւատալ։

Բազունը քննադատութիւն է բառիս բուն նշանակութեամբ, առևտուրը, թէկուզ վերց-րած կենսական միջոցները կանգ են առած։ Դրան չը կայ, մարդիկ կարծես օրով են ապրում։ Գնահատվում են հացավաճառները, մասվաճառները և այլն։

Եթէ այդպէս շարունակվելու լինի, վատ ապագայի պիտի սպասել։ Մ. Գաղաքացի

ՏԵՆԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԳԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Օրդուր 16 յունվարի

Այսօր տեղին հայերի համար մեծ ուրա-խութեան օր էր և բոլորի շուրթերին հրճ-վաւոր ժպիտ էր փայլում, որովհետեւ վեր-ջապէս իրազորվեց նրանց յոյսը. հիմը դրվեց դպրոցին։

Այն, այսօր մեծ շուքով օրհնվեց օրիոր-դաց միջնակարգ եւ, դպրոցի բացումը։

Օրդուրբաթում դպրոց ունենալու հարցը բաւական երկար ծիծից է մեր հասարա-կական բարձր օրհնանքից մէկը «Մշակը» սիրով էր արձանի իր լայն էջերը այս հարցի վերաբերեալ, որ այսօր ուրախու-թեամբ իրազորվեց։

Ինչպէս ասացի, այսօր դպրոցի բացման օրհնութիւնն էր, որի առիթով ներկայ էին թուրքերից մի քանի պատուաւոր անձնա-ւորութիւններ, ուսմանից պահմանային պահակախմբի զնդարներ, տեղական բժիշկ-ները և այլ հասարակութաբար։

Հանդերը բացվեց ծխատէր քան. տէր-Յով-հաննիս Տէր-Յովհաննիսի մի գեղեցիկ ճառով, որով հայր քահանայ խօսելով առ հասարակ համաժողովային կրթութեան մա-սին և անցնելով մեր հայկական մտաւոր ա-ռաջադիմութեանը՝ նկատեց այն ուրախալի շարժումը, որ առաջանում է մեզանում, մեր կրթարանի վերաբերեալ և ապա խօսեց մասնաւորապէս նոր օրհնվող դպրոցի մասին, այսպիսով, որ թէեւ օրդուրբացիներ մի 300 ր. բիւլէտով են այսօր հիմը դնում մի հան-րօրոշու ինկուստրիւթեան, բայց այդ անվի պատուաւոր է, որովհետեւ դժուարը ոչինչ գործի հիմը դնելն է ոչ եղած, գոյութիւն ունեցող մի բանից։ Այս բոլորը թարգման-վում էր ուսուցիչին։

Ապա կատարվեց օրհնութիւնը, որից յե-տոյ հիւրերին մատուցվեց մի թիթիկ նա-խաճաշ և ապա բոլորը ցրվեցին իրանց տները։

Ուրախալի, շատ ուրախալի է այս բանը

Նել գիւղացիութեան վրձնում համեմատա-կան դասաւորութիւնների։ Հանդես եկաւ հրատարակութիւնների մի նոր շարք, որ յատուկ դարձաւ «Сводъ матеріаловъ» (Նիւ-թիւն համարագրութիւն) անունով։ Այդ հա-մարագրութեան կազմումի համար հրաւիրե-ցին անձեր, որոնք բացի ժողոված նիւթե-րից օգտվեցին և ուրիշ աղբիւրներից, նաև իրանց սեփական դիտողութիւններից և տուրի-նային ամբողջացրած ուսումնասիրութիւնները Այդ-պէս օրհնակ, Մ. Կուչայեանը, Ս. Ներկաւոր-եանը, Յ. Խաչատրեանը, Բախտիւզանը, Բ. Վերմիլեանը, Ե. Մեդիկովիչը և ուրիշները գիտելիցին ՍՅՈՒՄԻ հատորների մէջ ուսա-նելի աշխատութիւններ՝ վերաբերեալ երկրի տնտեսական խնդիրներին։

Ձը նայելով գործ դրած լուրը և մեծ աշ-խատանքին, այդտեղից հանգուցեալ Տիկե-նի վրձն-ը թերի էր շատ կողմնորոշ։

Նախ և առաջ նրա մէջ շատ թոյլ էր վի-ճակաբանական մասը։ Նա վերջում էր մեծ մասամբ վարչական միայն վիճակաբան-թիւնը և յաճախ միայն ենթադրական էր։ Երկրորդ Տիկե-նի ծրագիրը վերաբերում էր միայն գիւղացիներին այն մասին, որոնք նստած են կարուծատիւրական և վանքա-կան հողերի վրա։ Երրորդ՝ հետազոտողնե-րի մի մասը բաւականաչափ ձեռնհաս չէր գտնվել արժանաւոր կերպով կատարելու իրանց վրա դրված յանձնարարութիւնները։

Որովհետեւ Տիկե-նից յետոյ այլ ևս ոչ ոք չը ձեռնարկեց մի այնպիսի լուրջ աշխա-տանքին, ինչպէս էր ուսումնական թակա-նի երկրորդ կեսում կատարածները, ուստի նրա տուած ուսումնասիրական նիւթը մնում է իր ամփոփով միայնակ մինչև այժմ։

և ի սրտէ բարգաւաճումն և յարաւորութիւն-ները ցանկանում Թէեւ այս տարի ուսումն-սկսվում է այս ժամանակ, բայց ապագա-կում ամեն ինչ կը կանոնաւորվի։ Դաւա-սաւանդելու հրաւերված է գիմնասիւնաւոր մի օրիորդ, որը դեռ նոր է կենսի մասում։

Արշալոյս Տէր-Յովհաննիս

Գ օ ր ի, 16 յունվարի

Մինչև յունվարի մէկը մեր գիւղացիները երեք ծիծաղ չէր եկել, որովհետեւ այնա-նացանը վերջնաւորաց յետոյ մի կաթիլ անձրեւ կամ ձիւն չէր եկել և ցամառ սե-րերը թռչունները և միջերը փչացնում էին։ Բայց այն յունվարի 1-ին առաւօտեան ձիւ-մը 8-ին բնութիւնը շնորհաւորեց մեր գիւ-ղացիներին առավրն ձեւնով, որ շարունակ-վեց մինչև երեկոյ, ծածկելով գետիցը կէս արշին հաստութեան շերտով։ Երկրորդ մեծ ձիւնը եկաւ յունվարի 5-ին. դեղաքցիները ուրախութեամբ չափ չը կար, իսկ աւելի մեծ ձիւն եկաւ սկսած յունվարի 15-ի առա-ւօտից մինչև 16-ի երեկոյեան։ այսպիսի մեծ ձիւն վերջին և մեղ օտո չէ եղել։ Գաղա-նում 1/2 արշին ձիւն է տեսնու և այսօր ձիւնը եկաւ առանց քամու և առանց փո-թորիկի։ հաղորդակցութիւնները գիւղերի հետ դժուարաւորաւ պատճառով կենսական միջոցները քիչ թանգացան։

Թիֆլիսի վաճառական Արամ Ծահ-Պարու-նեանը կարդալով անցեալ տարեկա «Մշա-կի» № 212-ում Գորցու թղթակցութիւնը, Գորու հայոց ուսումնասիրող անդամիկ դրութեան մասին, այս օրերս ուղարկել է հազարաւորութեան պատենով առաւ բոլորի, շնորհակալութիւն պատենով։ Երանի թէ ու-րիշներ էլ օրինակ վերցնէին նրանից։

Թէեւ մեր Գորին մի փոքր քաղաք է, բայց տարիներով վրա մեծ քաղաքի տպաւորութիւն է գործում։ Կայ էլեքտրական լուսաւորու-թիւն, փողոցներում վազվում են աւտոմո-բիլներ, օտոցիկլներ և վելոսիպեդներ։

Գորցից

Ն օ ւ ի ի, 13 յունվարի

Մնացեալ տօներին մի խումբ երեւա-սարներին և օրիորդներին մէջ միտք էր յը-ղացիլ քառասուն խումբ կազմակերպել տօ-ներին եկեղեցիներում երեկոյ, բայց չու-նէին կատարելագործված խմբապետ իմըրը ընտրել էին զեկավար Աւետիս Գրիգորե-անը, որը թէեւ հմուտ չէր ձայնագրութեան մէջ, բայց այնուամենայնիւ աշուղ տա-բաւ մինչև վերջը, մանաւանդ հրաշալի էին օր. իսպանիկ սօֆոները։ Գրիգորեանը երգել է տեղիս երեցեղութեան նախկին ուսուցիչ Երզնկեանի խմբում։

Ուսուց. Երզն. Զորհուրդութեան նորա-կալով խմբի. ցանկալի կը լինէր միշտ տօ-ներին երգէին։

Շաւար

ԲԱՆԻՈՒ ԿԱՆԱՅԻՆ ԱՅԻՈՒԹՅԱՆ ԹԻՖԼԻՍԻՄ

Կովկասեան կանանց ընկերութեանը թոյ-լատով է Թիֆլիսում հիմնել բանտը կա-նանց ակումբը։ Մտադրութիւն կայ օրինակ անոնց Մօսկվայի մատաղաւան օրիորդների խմբաւորութեանը և ընկերութեան համա-ման հիմնադրութիւնից, որն արդէն 7 տարի է որ գոյութիւն ունի։ Այդտեղ մօ-տապալ գործընթանից օգործվում են բանտը կանանց և ժամանակ անցնում

դրական-հրաժարական երկույթներ, ներ-
կայացուցիչներ և պարբեր-
ականներ յաճախորդները յաճախ մաս-
նակցում են այդ հանդիսներին:

Այդպիսով արտերկրյան և տեղական
հասարակական կյանքի մեջ լայն-
հորիզոնով մի շարք հասարակական և
օժանդակ անդամակցություններ միջև հաստատու-
վում է բարեկամական սերտ տրամադրու-
թյուն:

Դրանցից ոմանք ակումբներ վարչության
անդամ են և զորքի կազմակերպության
մեջ ցույց են տալիս չնայած համակրություն
Յասախորդներին թիւը այժմ անցել է 200-ից:
Այդ ակումբները խորհրդակցական, ցան-
կապական և յարգելի բանալու համայնական
կազմակերպություններ են, որոնք միջոցներ
տալով և կողմնակի անձինքն ցանկացողով
թիւնը և կողմնակի անձինքն ցանկացողով
կազմակերպել համայնական ակումբ թիւքի-
ստան, դիմում ենք թիւքիսի հասարակա-
կան և կողմնակի օժանդակել այդ սկզբնա-
ւորութեան թէ ներթափանց և թէ անձնա-
կան աշխատանքով:

Տեղեկութեանը կարելի է ստանալ կողմ-
նակցական կանոնը ընկերություններ հրապարակա-
կան (Սուրբհայկա Ձ 4, մուտքը Միջմի-
միջակայք փողոցից), երկուշաբթի և չոր-
եքշաբթի օրերը, երկուշաբթի ժամը 6-ից
մինչև 8-ը:

ԿԱՌԱՅՈՒՄԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ԵՌՈՒՂԸ

Ի նկատի ունենալով առաջիկայ կաթողի-
կոսական ընտրությունները, սակայն ընդ-
ատու մեր լրագրի էջերում մի առանձին
բաժին վերադարձնել վերաբերյալ, ուր պէ-
տք է դիտարկել կաթողիկոսական ընտրությունների
և դիտարկել ընտրությունների և դիտարկել
բազմապատկեր յարգածները, որոնք
մեջ միայն և միայն պէտք է արտայայտու-
վեն խմբագրության սեփական կարծիքները:

Թուրքիայի կաթողիկոսական օրգանը «ԲՕՐ-
ՈՒՄ» մի ընդարձակ առաջնորդող յօդու-
թույն ցույց է տալիս որ հանդիսանալ Ստա-
թուս 11 Կաթողիկոսը, անսկզբունք լինելով
ուսումնական օրենքներին, հրատարակեց հրա-
հանգիստ եկեղեցական կաթողիկոսական հա-
մար, ձեռնամուկ լինելով կաթողիկոսական
կաթողիկոսական օրգանը հանդիսանալ կա-
թողիկոսական մատուցել էր փոխել այդ հրա-
հանգիստը, բայց մարդ պետք է նրանց Այդ
հրապարակ վերաբերյալ պէտք է լինի նոր
կաթողիկոսի առաջին գործը կառավարու-
թյունը մատուցել է միայն հայ ազգութիւնը
և կողմնակի, նա մնում է բարեացակամ դե-
պի նրանց, սակայն կառավարությունները չի
թողնում ցեղերի ստանձնադրումն նա
պատրաստ է հայոց եկեղեցուց ան միասին
քննել և գործադրումն առ իսկ իսկական կա-
թողիկոսական Սանն մի ընդունելի բան անի-
կապի ընթացքը կը ստանայ օրենսդրական
կարգով: Ամենին չը միջամտելով կաթողի-
կոսի ընտրություններին, որոնք պատկա-
նում են հայ ժողովրդի ազատ կամքի ար-
տայնություններ, կառավարությունը պէտք
է հաւատարմ լինի որ նորընտրել կաթողիկո-
սը կը հանդիսանայ պետական իշխանու-
թեան օրենսդրական պնդումների հաստա-
տուն կառավարող:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ամսիկ 19-ին, փոխարքայի ամուսին
կոստանի վարձակալ-Խաչիկով և այլոց
նիքով սրբապատկեր:

Բազում լույս տեսած մի շարք աշխատու-
թյուններ, որոնք և տեղական հիմնարկու-
թյուններին մի քանի հրատարակություններ
է այլու:
Յատուկ է լուրջ ուշադրություն արժանի
է մի նոր խորհրդ անդամակցություն, որին
վիճակված է մեծ և էական դեր կատարել
մեր երկրի ուսումնասիրությունները գործում:
Դա այն ուսումնասիրություններն են, որ նախ-
նորին է կողմնակի վարչություններ ֆի-
նանսները միջնորդություն հետ միասին
խորհրդակցելու 1912 թվին հինգ տարվա ըն-
թացքում:

Այդ ուսումնասիրությունները պէտք է պարզ-
վի կողմնակի ազգաբնակչության տնտե-
սական ոլորտը: Պէտք է ուսումնասիրել հո-
ղի որակը և քանակը, հողատիրությունը և
հողաբնակչության տնտեսական կյանքը, հողատիրու-
թյունը և հողատիրության կյանքը, տնտեսու-
թեան վիճակագրական կարգը և այլն:

Այդ ուսումնասիրություններն համար, որ
յայտնի է «Կառավարային» անունով յատ-
կացվում է երեք մեկուկուսուկուս
Այդպիսի մի խորհրդ գործը, որի նմանները
շատ քիչ են կամ չը կան նրա իսկ Եւրո-
պական (ուսումնասիրում) պէտք է զբաղի մեր
ուսումնական ուշադրությունները աշխատելու նրա
խաղաղացման կարելիքին չափ լրակատար
կերպով:

Կողմնակի տնտեսական ուսումնասիրու-
թեան կարևոր և էական խնդիրը պէտք է
առաջ մղվի այժմ առանձին մի երանդով,
որպիսիք կառավարային ուսումնասիրու-
թեան հետ զուգընթացաբար ընթացող ստա-
նայ ընդհանուր տնտեսական ուսումնասի-
րությունները գործը այն լրակատարություններ

Ամսիկ 18-ին, Վրաստանի էկզարխ
սրբազան Ինսոֆնտին եկա հայոց առաջ-
նորդարանը և այցելեց Երեւան և Միտրոպո-
լիտաններին:
Յուզման 19-ին, ցերեկվայ ժամը
2-ին, ուսումնասիրություններ անցկացվում
Թիֆլիսում, Վերամիջնորդական փողոցում
գտնվող «Հօրիզոն» ամսագրի թիւերին
խմբագրատունը և կառավարչական մասնա-
կազմակերպությունը: Սուրբհայկա թիւերին
որ տեղի մինչև երեկոյ, ուսումնասիրու-
թեանը անցկացվում էր խմբագրատունը
և յետոյ ներս մտնողներին: Ձեռնարկված
են՝ խմբագրի Սահակյանը, գլխավոր աշխա-
տակիցներ՝ Յուզ. Թումանյանը, Ալ. Մոլ-
ախանյանը (Շիրվանյան), Գրիգոր Վարդանյանը,
Մարգար Սևոստիանյան, այնուհետև քմ. Լևոն
Յուզյանը, Սեդրակյանը, Մնացականյանը, օր. Շահ-
նալարյանը, Սեդրակյանը, Սրբազան Մեհրաբեանը
(Մեհրաբեան), Տեր-Պրիգորյանը, Լ. Մելիք-Աղա-
ման և այլք: Սուրբհայկա թիւերին և ձեռնար-
կությունները պատճառներն առաջմի յայտնի
չեն: Ձեռնարկվածների մեծագույն մասը ա-
զատ արձակվեցին միւս օրը: Ձեռնարկա-
կան թիւերին տեղեկություն կա խմբագրու-
թեան կա-
տարվելը:

«Դրամակցություններ» կուսակցություն
գործի առթիվով նախնական քննությունները
արդէն աւարտվել է թիֆլիսում: Գործը
բաղկացած է 42,942 երեսներից, մեծ դիւ-
քով, որի մի մասն արդէն համարվում է, իսկ
միւս մասը տարգրվում է ստորագրու-
թեան: Մեղադրյալները տուել են լրացուցիչ
բացատրություններ:

Յուզման 24-ին Սրբոսկան, թատ-
րոնում տեղի կունենայ մի ներկայացում,
որի ամբողջ եկամուտը կաւանդույ աշխ-
տաների վրա: Որ այժմ հանդիսանում է
կոստանի վարձակալ-Խաչիկովի նախա-
գահությունը գործող մասնագործող թիւ-
քանից երկրորդական վարձակալները օր-
տին ինչ ասել կուզէ, որ հայ հասարակու-
թեան վրա էլ բարոյական պարտականու-
թեան է ընկնում նպատակը այդ ներկայաց-
ման աշխատանքները: Դիւ յիշողությունները
են անցել Արաբկալի երկրորդական, որի գո-
հերի վիճակը այժմ նմանվում է թուրքա-
ստանի երկրորդական գոհերի դառն ու օգ-
նություն կարող լինակին:

Երեկ երեկոյան քննարկում էր նոր
պատճառներին մեկնող Բաղդի եպիսկո-
պոս Գրիգորյան: Կայարանում ճանապարհ-
դիւնի ժողովի էին քաղաքացիական և հո-
գևոր իշխանությունների ներկայացուցիչ-
ներ: Ուղղափառ հոգևորականություններ կող-
մն էին կարգադրելու ուղեգր: Առաջին օրը սր-
բազանի մեկնելու պատճառով տրվեց ճաշ
Փոխարքայի պալատում գանազան պաշտո-
նական անձանց ներկայություններ: Նոյն օրը
ներկայացան ուղղափառ հոգ. իշխանություններ
պաշտոնականները: Թիֆլիսի ուսումնասիրու-
թեան ընկերություններ և միաս բարոյա-
ստանի նորին սրբապատկերները: Վրաստանի
էկզարխը նույնից Կողմնակի ուղղափառու-
թեանը վերանայնելու 2 ընկերություններ
տալիս իսկական անդամի կողմնակ: Ինչպէս
յայտնի է Գրիգորի եպիսկոպոսը նշանակ-
վեց Օրովի և Սեփակի եպիսկոպոս:

Մենք յայտնի ենք, որ համարեն ա-
մեն օր տեղի են ունենում Փոխարքայի
խորհրդի նիստերը առաջիկայ 1912—1914
թ. թ. Կողմնակի ղեկավարի նախնադէ-
մություններն համար է ձեռնամուկ այդ նախա-
հայտի, ընդհանուր ծախքը հաւասար է
7,001,095 ռուբլու, որից ամեն տարի կըը-
թական գործի համար յատկացվում է մին-
չև 720,000 ռուբլի և ազգաբնակչության
տնտեսական բարեկեցությունները նպաստելու
համար մոտ 150 հազար ռուբլի: Մանկալի
և համարվել, որպէս զի ամեն տարի գումար-

որը անհրաժեշտ է իսկապէս լուրջ և հոյա-
կապ մի գործ առաջանցիկում համար:

Ճիշդ է, այն նիւթերը, որոնք ժողովված են
մեր երկրում, լուրջանում են մեր արդիւնա-
բերութեան զանազան ճիւղերը, բայց նրանք
մի կողմից հնացել են, միւս կողմից նրանք
թիւք են և երբորդ նրանք անսոս են անել
շատ խոշոր խնդիրներ և արդիւնաբերու-
թեանը մեր երկրում: Իրեն օրինակ կա-
րող ենք արձանագրել, որ մինչև այժմ չեն
ուսումնասիրված մեր երկրի ոչխարա-
պահութիւնը, հողատիրութեան մի քա-
նի ձևերը, մթնոլորտի վաճառահանու-
թեան խնդիրները, սերմաշրջանը դիւրաւոր-
տեսութեան մեջ և այլն: Իսկ այդ յատուկ
ուսումնասիրությունները մասնագիտական
ոլորտ են պահանջում իրանց աշող իրա-
կանացման համար:

Մենք տնտեսական կենտրոն ծանօթանալ
ցանկացողներին և հասարակական ու վար-
չական հաստատություններին խնդրակա-
կարման համար մենք չունենել կարգած մեր
երկրի ուսումնասիրությունները վերաբերելով
եղած աշխատութեանը զբաղմունքները,
որը գաղափար տար, թէ ինչ է արված ար-
դէն և ինչ է մնում կատարելու:

Հրապարակվում կայարանական Կողմ. Գրիգոր-
յանը իմ յարուցած խնդիր վրա, նա առա-
ջարկում եմ ընտրել մի յանձնաժողով, որը
զբաղվի Կողմնակի տնտեսական ուսումնա-
սիրությունները կազմակերպություններով
և մշակել միջոցներ իրագործելու նրան այն
լրակատարություններ, որը պահանջում է
խնդիր մեծություններ և կարեւորություններ

վեն նախնադական և գաւառական խորհր-
դակցություններ տեղական ազգաբնակչու-
թեան ներկայացուցիչներին մասնակցու-
թեամբ:

Տեղան Նաղարեան խնդրում է մեղ
այլից, որ այսօր, ուղարկել, երեկոյան ժամը
7-ին հրաւիրվում են իր մօտ հայ մամուլի
ներկայացուցիչները Պետրոս Սիմոնյանին
մասնական աթիթով խորհրդակցելու յուզա-
րուցություններ մասին:

Յուզման 24-ին Արախտական թատ-
րոնի զանգիներում կը կայանայ ներկայա-
ցում-երեկոյան յօդու թիֆլիսի Հայուհեաց
Բարեկեցությունը: Ընկերությունները ընկերու-
թեանը կազմված է սովորական տարիներ-
ին նման ձև և ընդարձակ իսկ Ընկերու-
թեան համար, առանց խոշոր ընկերություն-
ները ընկերություններ համարապարտ է, որով
և իւրաքանչիւրի սրտին մօտ պիտի լինի այդ
օրվա ներկայական աշողություններ:

Յուզման 23-ին Բօրայան դարձի-
նում «Միտրո» ընկերություններ օգտին կը լի-
նի երեկոյան: Յանկալի է, որ երեկոյան
անցին համոզ ընկերություններ միջոցները շա-
տացման աշող:

Թիֆլիսում և Պետերբուրգի պալատի
պարտական հաւատարմություն Մուշակե-
ր-Միտրոյան-Սիֆիլիս-Կանայ:

Թիֆլիսի քաղաքային վարչություն
4-րդ անգամի պաշտոնի համար տալիս են
քաղաքային անհրաժեշտ-թիւքական տե-
սուչ կար. Ստեփանյանին և ինժեներ Ն. Ա.
բելինին անունները:

Յուզման 19-ին, երկարատև ու ծանր
հիւանդություններից յետոյ վախճանվելու Ներ-
սիսեան զարդերի նախկին դասատու Արշակ
Սպարապետեանին, որ կազմած ունի հայերէն
մի քանի թարգմանական ձեռնարկներ:

Կերակր, յունկար 23-ին, Ժողովրդա-
կան Տանը ց. ժ. 14-ին Դանիսիկին կը
կարգույր դասախոսությունները երաժշտութեան
նշանակութեան մասին: Դասախոսութեանից
յետոյ կը լինի ձրի համերգ:

Վաղը, հասարակական կուրսում, կը
կարգադրեն փոքր գրուածները, ուսումնաւոր-
ներ, պատմութեանը և այլն:

Հանգուցեալ իշխ. Ձերբեղով անուամբ
թիւքական հաստատու համար մինչև օրս ժո-
ղովի է 158 ռ. 12 լ:

Փիլոսոֆիական առեւտրական կուրսներում
մեծ քանակությամբ ունիւթները լինելով
բացված է երկրորդ գույնից քաժան-
մունք:

Կողմնակի Հայոց Հրատարակչական
Ընկերությունները խնդրում է մեղ յայտնի, որ
նա ստացել է «Հօրիզոն» լրագրի միջոցով
ներքին քա. Արաքսեանից (Կողմնակից)
7 ռ. 45 կ., յօդու ընկերություններ:

Բազուրի նախնադականները խորհրդ-
ները Արաքսեանից յետոյ ապագայ թո-
քախաղաղություններին ստանալու համար նուի-
րեց 500 ռուբլի:

Բազուրի քաղաքացիների կարգադրու-
թեանը քաղաքացիներ և թուրքներն հրա-
տարակալող «Գիւնաշ» թիւքներ արտակարգ
գրուածներն ամբողջ ժամանակաշրջանում:

Մ Ս Մ Ո Ւ Լ

Ինչպէս յայտնի է Կ. Պոլսի հայոց Ազգա-
յին երեսփոխանական ժողովի անդամնե-
րից մի քանիսը ենթակիցեցին ձեռն
կամ սօփախի հարուածներին: Դրանից ծա-
ղեց այն հարցը թէ ինչ միջոցի ձեռ-
նարկի, որ երեսփոխանները ազատ մնան
ընտանիքներից: Եւ անա Ամերիկայից, յայտ-
նի հայ գործիչ Գրիգոր Գաբրիէլյան խոր-
հուրդ է տալիս, որ ամեն մի երեսփոխան,
ազգային ժողով գնալիս, գրուել և ծածրակը
պատարկել (Ստանիստ գրուելով, դիպչել
այդ գրուելը կը նշանակէ ամենայնիմ նախա-
տեղի անի Ստանիստ գրուելը: Արդ—գրում
է Գրիգոր Գաբրիէլյան—անգամ մը, որ
գրուելները ազգային գրուելով պատարկե-
նքն է այն Դանիսիկյան «Ճանքերիցը»,
որ պիտի համարձակուի ձեռն գլխուն սօփա-
խիցեցին...:

Սակայն, բացի այդ գաւառական միջոցից
կան առկի լուրջ առաջնորդներ Արաքսե-
անից, Լևոն Միլիտանյան Եպիսկոպոսից առա-
ջարկում է անանց քաղվելու, ուղղակի դի-
մել օստանիստ կառավարություններ: Այս հար-
ցը անգին վեճերի առթիվ է դարձել:
«Ազատականները» (իմա «Գաւառական-
ները»), որոնց գործին չի դալ այդ միջոցի
գործադրությունները, որովհետև այն ժամանակ
այլ և իրանց հակառակորդներին գլխին սօ-
փախել ինչեցիկ և նրանց անարեկելու
հարաւորությունները կը զրկվին, դէմ են այդ
միջոցին, թէ դիմել ուսումնասիրություններ, կը
նշանակէ «ճանախի, դաւանան» լինել: Բայց
այդպէս չէ մտածում Լևոն Միլիտանյան,
որովհետև Հայազգայիններին պատճիւ տա-
լը բնաւ չէ նշանակում մասնություններ անի:

«НОВОЕ ВРЕМЯ»-ում ապված է մի ընդար-
ձակ քաղաքական գրոց ներքին քաղաքա-
կանութեան հարցերի մասին մի անձի հետ,
որ, ինչպէս լրագրին է ասում, իր գրու-
թեանը լաւ տեղեկ է կառավարություններ
հայեացքներին:

Այդ գրոցի մէջ, ի միջի այլոց, տեղեկ
անձը ասում է. «Արդեն հասնում է ժամա-
նակ մտածելու 4-րդ Պետական Դումայի
մասին, ինչպիսի կը լինի նրա կաղիւր Դա-
նիսիկյան անորով մի խնդիր է Գիւլից
հեռացել են շատ նախկին հողատէներ, ա-

ռաջ են եկել մանր սեփականատէներ, առ-
կային նրանք դեռ չեն ցույց տուել իրանց
կերպարանները: Այստեղ քիչ պատահականու-
թեանից չեն կարող չը լինել, դա—առաջին,
երկրորդ—օպորտունիստ, որն արդէն ձեռ-
նարկել է պատրաստուել արհեստական ցէն-
զեր և վերջապէս երրորդ—մեր բուրժուա-
դասակարգերի վերին աստիճանի տարրեր-
նակ հոգեբանութիւնը: Արեւմուտքում ունե-
ւոր դասակարգերը յաճախ հանդիսանում
են նեցուկ կառավարութեան, մինչդեռ մեր
միլիտանտները շատերը իրանց էլ չը դի-
տեն՝ ինչ են կամենում, և նոյնպէս շատ
քիչ հասկացողութեան ունեն պետութեան
շահերի մասին, ինչպէս և իրանց շահերի
մասին: Ինչպիսի կը լինի 4-րդ Դուման,
գոժուար է ասել, կարելի է միայն ասել, թէ
ինչպիսի են ցանկալի խոշոր օրէնքների գոր-
ծադրութեան համար անհրաժեշտ է Դումա
ուժեղ, հաստատուն կենտրոնով, որ ունենայ
ազգային գիտակցութեան Դրան հասնելու
համար բոլոր չափաւոր կուսակցությունները
ընտրութիւններին պէտք է միասին և պէտք
կարծել, որ կարող են այդ անի:

«Думоу»-ի «НОВОЕ ВРЕМЯ»-ի նոր-
տարվալ համարում գտնուել է մի յօդուած:
«Ինչ է հարկաւոր Կողմնակի 1911 թվին»:
«Կողմնակի Երեւանի Երեւանի»-թէ խոշոր
և թէ մանր—գանապատում է Չատուրեանին,
—ուղղակի խնդրված է օտարազգիներով և
կաղեւններով: Սը կողմը որ շրջան—ուս-
չինքնին է կամ կաղեւն, որ ճշդութեամբ
ստանում է իր ուժիցը առաջ կառավա-
րութեանը և հայրուրում է այդ կառավա-
րութեան և «ուսումնական կարգերը», կամ թէ
օտարազգի:

Չատուրեանին անհրաժեշտ է գտնում բո-
լորին փոխարինել Երեւանի ուսումնաւոր-
կանցով...»:

ՆԱԽԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ԿԱՐԱՊԵՏ ԵՊՈՍԿՈՍՈՒՆ ԵՒ ԻՐ ՀՐԱԺԱՐԱ-
ԿԱՆԸ

Ինչպիսիս, 17 յունկարի
Տիւր Եպիսկոպոս... զի մի լիտու-
նագին երեկոյ յամեն իւր:
Յաղի Սորոմոնի Թ. 5.

Մենք մինչև այժմ լուրջ էինք և ոչինչ
չէինք ասում կարապետ եպիսկոպոսին և իր
հրաժարականի մասին, որովհետև հրապա-
րակի վրա չէր գրված. բայց այժմ քանի
որ կարապետ եպիսկոպոսի բարեհաճ ցան-
կութեամբ և թիւքութեամբ արդէն հրա-
պարակված է այդ հրաժարականը, քանի
ընթացիկ հասարակութեան սեփականու-
թեան է դարձել, ինչը անբարեկեցութեան
համարում է լուրջ, մասնաւոր ու լրա-
գրական վեճերը մի տեսակ կուսակցական
ընտրություններն ստանալով, բուն խնդրը,
նրա էությունը ու արժեքը իսկ են մղվում:

Երեկ ճիշդ են իշխանի խոսքերը թէ ոճը
լինը մարդն է, ապա կարապետ եպիսկո-
պոսի այս հրաժարականը մի անգամ էլ վա-
լիս է հաստատուելու առանձին կարգին ան-
ցած այս դարձումը:

Ով չէ տեսել կարապետ եպիսկոպոսին,
եթէ ուշի ուշով կարգաւ այդ հրաժարակա-
նը, կը համարվի, որ գործ ունի իւրանա-
ւան, մեծամիտ, անհետապաւն, իր անձու-
թեանը ուղիները նախաձեռնում մէջ վնասու-
նայ մի անհետապաւնութեան հետ:

Եւ մենք յոյս ունենք ոչ միայն այս վե-
րոգրեալ փաստերը հաստատուելու, այլ և մի
շարք ուրիշ բարեմասնութիւններ էլ որոնք
արձանացած են պաշտօնական թիւքներում:

Հրաժարականը ակնյալ է այ

